

[Ib Christensen.]

tage det af kasseoverskuddet, som vi mener er forsvarligt. Derved kan vi komme op på en ramme på 8-9 mia kr. Jeg ved godt, der i storebededagsforliget står 10 mia kr. som et mål, men, hørte vi fra venstres ordfører hr. Christophersen, også som et mål, som man vil tilstræbe, et mål, som i øvrigt alle folketingets partier tilstræber. Men når vi konstaterer, at det kniber med at skaffe dækning for finansiering, i denne omgang i hvert fald, af en så stor lettelse, lad os så kaste af i de nærmeste krav og sige: nu vel, vi nedsætter statsindkomstskatten med 8-9 mia kr. Det ville dog være latterligt, hvis dette folketing skulle lammes yderligere, fordi der rester et beløb på 1 eller 2 mia kr., eller hvor meget der nu kan restere, af et samlet statsbudget på omkring 70 mia kr. Så ville vælgerne med rette føle sig holdt for nar.

Retsforbundet har for længst anvist andre indtægtsmuligheder for det offentlige, men vi må desværre konstatere, at der har ikke været nogen som helst interesse for det indtil nu. Vi har anvist, at man inddrage de arbejdsfri gevinster på jord. Vi fremlagde i juni det mest vidtrækkende jordreformforslag, som nogen sinde er fremlagt i folketinget, og hvis gennemførelse betyder, at man med ét slag stopper jordspekulationen i Danmark, at man med ét slag skaber baggrund for yderligere skattelettelse. Det har vi ikke villet drage frem i forhandlingerne, for vi erkender, at dette folketing ikke er indstillet på at gribe ind på dette område, men vi vil ikke af den grund sætte os hen med hænderne over kors og så sige: ja men så vil vi ikke medvirke i besparelser, og så vil vi ikke medvirke ved skattereformens udformning, som jeg i øvrigt kan forstå ikke er noget problem.

Vi havde gerne set, at man havde sparet også på andre områder end på uddannelses- og socialområdet, anlægsarbejder osv., men vi har akkviesceret ved, at man holder sig til de områder, fordi der her og nu kan skabes et flertal. Så må vi håbe, at andre flertalskombinationer kan komme igennem med

nedskæringer f. eks. på erhvervsstøtten, ved begrænsning af forsvarsudgifterne og udgifterne til forskellige kulturelle støtteordninger og andre ting.

Vi lægger meget vægt på, at man også sikrer beskæftigelsen i forbindesle med den økonomiske politik, der føres, og fremlagde i sidste måned i arbejdsmarkedsudvalget en beskæftigelsesplan, hvor vi til overvejelse foreslog genindførelse af momsrefusionen på byggeri. Vi foreslog, at man hævdede udlånsløftet og lempede på de kommunale investeringsrammer, og vi foreslog, at kommunerne fik lettere mulighed for at erhverve jord og udleje den på jordrentevilkår, så man ad den vej nedsatte kapitalkravet til byggeriet og dermed fremmede beskæftigelsen.

Vi mener imidlertid, at man ikke nødvendigvis i denne sammenhæng behøver at diskutere beskæftigelsesproblemer, for jeg tror, at regeringen virkelig tilstræber at gribe ind på dette område. Men jeg henstiller til regeringen, at den her og nu viser imødekommenhed, og jeg har sporet i de udtalelser, der er kommet fra regeringspartiet, tegn på, at man erkender, at indrømmelser og imødekommenhed er en nødvendighed. Derfor håber jeg, at det vil lykkes mellem anden og tredje behandling at etablere et flertal. Retsforbundet var ikke med i storebededagsforliget. Vi stemte for de såkaldte giftskatter, og blandt vore motiveringer var, at vi dermed var med til at sikre en del af det provenu, der skulle til for at gennemføre den lettelse i statsindkomstskatten, som også vi er tilhængere af. Også det man må have med, når man gør regnebrættet op.

Vi har stadig væk håb om, at det lykkes at få en reel drøftelse, og jeg håber, at regeringen vil tage initiativ til, at de partier, der stadig væk befinder sig i forhandlingsrunden, i forhandlingsposition — det gælder jo alle partier undtagen de socialistiske partier, der har koblet sig selv ud, i hvert fald for øjeblikket — samles og — som vi gjorde i fredagsklubben — simpelt hen åbent og ærligt fortæller hinanden, hvor vi kan gå med,